

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ: 137/ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ເມສາ 2014

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍຄົນພິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ- ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ສະບັບ ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປິ່ນປົວ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2005;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 04/ ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2007;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສະບັບເລກທີ 0505/ຮສສ, ລົງວັນທີ 24 ກຸມພາ 2014.

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການໃນການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຄົນພິການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນພິການໄດ້ຮັບການກັນພະຍາດ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການປົນປົວ, ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ແຫຼ່ງທຶນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະການຈັດຕັ້ງຂອງຄົນພິການ, ແນໃສ່ລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ ຄົນພິການ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕົນເອງ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກິດ ຈະກຳຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2 ຄົນພິການ

ຄົນພິການ ແມ່ນຜູ້ມີຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼືສູນເສຍໜ້າທີ່ການຂອງອະໄວຍະວະ ແລະ ອົງຄະສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ ລວມທັງການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ ແລະການປາກເວົ້າ ໂດຍ ບໍ່ຈຳແນກສາເຫດຂອງຄວາມເປັນພິການ, ຊຶ່ງຄວາມເປັນພິການນັ້ນ ໄດ້ເປັນອຸປະສັກໃນການ ເຄື່ອນໄຫວກິດ ຈະກຳປະຈຳວັນ ແລະການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພິການ ໝາຍເຖິງ ຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼືການສູນເສຍໜ້າທີ່ການຂອງອະໄວຍະວະ ຫຼືອົງຄະຂອງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ, ການເບິ່ງ, ການໄດ້ຍິນ ແລະການ ປາກເວົ້າ;
2. ການຈຳແນກຄວາມເປັນພິການ ໝາຍເຖິງ ທຸກການປະພຶດທີ່ມີລັກສະນະລັງກຽດ, ສຽດສີ, ເຍາະເຍີ້ຍ, ກິດກັ້ນ, ຈຳກັດ ແລະປະຕິເສດຕໍ່ຄົນພິການ;
3. ການສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງ ແລະປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ຕຶກ, ອາຄານ, ຖະໜົນ, ທົນທາງ ແລະສະຖານທີ່ບໍລິການຕ່າງໆ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄົນພິການ;
4. ເຄື່ອງຄ້ຳຊຸ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຄົນພິການ ເຊັ່ນ: ອົງຄະທຽມ, ຫຼາບຂາທຽມ, ໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ, ໄມ້ຄ້ຳເທົ້າ ແລະອື່ນໆ;
5. ເຄື່ອງຊ່ວຍຊຸ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຄົນພິການ ເຊັ່ນ: ລໍ້ເລື່ອນ, ລໍ້ໂຍກ, ຫຼາບເລົາຄີງ ແລະອື່ນໆ;

6. ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະໜາມກິລາ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານີຈອດລົດ, ບ້ານ້ຳມັນ, ສະຖານທີ່ຈັດງານ, ທະນາຄານ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ຄົນພິການ

ລັດ ສົ່ງເສີມສິດທິອັນຊອບທຳຂອງຄົນພິການ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ, ປິ່ນປົວ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການຝຶກວິຊາຊີບ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ກຸ່ມຕົນເອງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຄົນພິການ, ມູນນິທິ ແລະກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ປວງຊົນເຂົ້າໃຈ, ເມດຕາ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ປົກປ້ອງສິດທິ ຂອງຄົນພິການ ລວມທັງ ການປ້ອງກັນຄວາມເປັນພິການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄົນພິການ.

ລັດ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະສະກັດກັ້ນທຸກຮູບການຈຳແນກ, ສຽດສີ, ເຍາະເຍີ້ຍ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພດ, ຈິດໃຈ, ກຽດສັກສີ ແລະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຄົນພິການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການລວມ

1. ຮັບປະກັນສິດສະເໝີພາບດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ລະຫວ່າງ ຄົນພິການ ແລະ ຄົນບໍ່ພິການ;
2. ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກ, ສຽດສີ, ເຍາະເຍີ້ຍ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພດ, ຈິດໃຈ, ກຽດສັກສີ ແລະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຄົນພິການ;
3. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຄົນພິການ ເປັນເອກະພາບກັນ ທົ່ວປະເທດ;
4. ຮັບປະກັນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະການຄົມມະນາຄົມ;
5. ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ເຂົ້າໃນການປົກປ້ອງ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະພັດທະນາຄົນພິການ;

6. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ແລະທຶນຮອນ ທັງພາຍໃນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງຄົນພິການ

ຄົນພິການ ມີພັນທະເຄົາລົບ ແລະປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕາມຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທຶນຮອນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ ເພື່ອພັດທະນາຄົນພິການ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບຄົນພິການທຸກເພດ, ໄວ ທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຄວາມເປັນພິການ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງສັງຄົມ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຄົນພິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ສິດ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຂອງຄົນພິການ

ມາດຕາ 9 ຄວາມສະເໝີພາບຂອງຄົນພິການ

ຄົນພິການ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ໄວ, ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ພາສາ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ສາເຫດຂອງຄວາມເປັນພິການ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ແລະສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັບຄົນບໍ່ພິການ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10 ສິດສະເໝີພາບທາງດ້ານການເມືອງ

ຄົນພິການ ມີສິດສະເໝີພາບທາງດ້ານການເມືອງ ເຊັ່ນ: ສິດເລືອກຕັ້ງ, ສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງ, ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ປົກສາຫາລື, ຕົກລົງບັນຫາສໍາຄັນຂອງຊາດ, ແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງຂັ້ນຕ່າງໆຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຂອງຄົນພິການ.

ມາດຕາ 11 ສິດສະເໝີພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ

ຄົນພິການ ມີສິດສະເໝີພາບ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຄົ້ນຄວ້າປະດິດສ້າງທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 12 ສິດສະເໝີພາບທາງດ້ານຄອບຄົວ

ຄົນພິການ ມີສິດສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັນກັບສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວ ແລະລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13 ສິດສະເໝີພາບຂອງແມ່ຍິງພິການ

ແມ່ຍິງພິການ ມີສິດສະເໝີພາບ ແລະມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນກັບທຸກຄົນໃນສັງຄົມ ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 14 ສິດສະເໝີພາບຂອງເດັກນ້ອຍພິການ

ເດັກນ້ອຍພິການ ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ການຝຶກວິຊາຊີບ, ການລ້ຽງດູ, ການຟື້ນຟູ, ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ແລະການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເທົ່າທຽມກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ພິການ.

ເດັກນ້ອຍພິການ ມີສິດປະກອບຄໍາເຫັນທີ່ພົວພັນເຖິງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເທົ່າທຽມກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ພິການ, ຄໍາເຫັນຂອງເດັກນ້ອຍພິການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 15 ສິດໃນການຮ້ອງທຸກ

ຄົນພິການ ມີສິດສະເໜີ, ຮ້ອງຟ້ອງ ແລະຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາໃນກໍລະນີທີ່ຖືກລະເມີດສິດ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທໍາ.

ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະໃຫ້ຄວາມເປັນທໍາຢ່າງເທົ່າທຽມກັບຄົນບໍ່ພິການ.

ໝວດທີ 3

ການປ້ອງກັນ, ປິ່ນປົວ ແລະຟື້ນຟູສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 16 ການປ້ອງກັນຄວາມເປັນພິການ

ການປ້ອງກັນຄວາມເປັນພິການ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການເປັນພິການ;
2. ການເບິ່ງແຍງທາງການແພດໃນເວລາຖືພາ ແລະອອກລູກ;
3. ການຢອດຢາ ແລະສັກຢາກັນພະຍາດ;
4. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍໄພຊະນາການ ເພື່ອຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເດັກ;
5. ການປິ່ນປົວ ແລະການຟື້ນຟູສຸຂະພາບໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະທັນເວລາ;
6. ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດທ້ອງຖະໜົນ, ອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17 ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ

ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການບໍລິການກັນພະຍາດ, ກວດກາ, ປິ່ນປົວ, ຟື້ນຟູສຸຂະພາບຢູ່ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ຫ້ອງກວດພະຍາດ ແລະສະຖານທີ່ບໍາບັດຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄຳບໍລິການ ແລະຄຳປິ່ນປົວສຳລັບຄົນພິການ ລວມທັງຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ, ອະນາຖາ ແລະ ຄົນພິການທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ ແລະບໍ່ມີຜູ້ດູແລ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18 ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບ

ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ, ການບຳບັດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການບໍລິການດ້ານການສັນຍະກຳຮ່າງກາຍ, ການສະໜອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະເຄື່ອງຊ່ວຍຊູຕ່າງໆ ຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ.

ຄຳບໍລິການ, ຄຳຟື້ນຟູ, ຄຳບຳບັດ, ຄຳອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະເຄື່ອງຊ່ວຍຊູສຳລັບຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ, ອະນາຖາ ແລະຄົນພິການທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ດູແລ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ຄົນພິການ ແລະຄອບຄົວທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສູນການແພດຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ ແລະສະຖານທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະເຄື່ອງຊ່ວຍຊູ.

ການຟື້ນຟູຄົນພິການ ໃຫ້ມີການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ການຟື້ນຟູຢູ່ໂຮງໝໍ, ສູນການແພດຟື້ນຟູ ໜ້າທີ່ການ, ການຟື້ນຟູຢູ່ຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະຈາກຄອບຄົວຂອງຄົນພິການ.

ໝວດທີ 4

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະຜະລິດອຸປະກອນກ່ຽວກັບຄົນພິການ

ມາດຕາ 19 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະການຝຶກບຸກຄະລາກອນ

ລັດ ໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບຄົນພິການ ເປັນຕົ້ນ ການຄົ້ນຄວ້າເຖິງສາເຫດ ແລະວິທີແກ້ໄຂຄວາມເປັນພິການ, ການສັນຍະກຳຕົບແຕ່ງຮ່າງກາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ, ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນດ້ານການຟື້ນຟູ ບຳບັດ ຄົນພິການ.

ຫລັກສູດສຳລັບການຟື້ນຟູທາງການແພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການພັດທະນາ. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພັດທະນາຫຼັກສູດການສຶກສາກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ແລະຟື້ນຟູທາງການແພດສຳລັບຄົນພິການ ລວມທັງ ການຈັດຕັ້ງໜ່ວຍງານກວດກາ, ຕີລາຄາການເສຍກຳລັງແຮງງານ ຂອງຄົນພິການ.

ມາດຕາ 20 ການຜະລິດອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະ ເຄື່ອງຊ່ວຍຊຸ

ລັດລົງທຶນ ແລະຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການຜະລິດອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະເຄື່ອງຊ່ວຍຊຸ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການໃນການດຳລົງຊີວິດ, ການຮ່ຳຮຽນ ແລະການປະຕິບັດວຽກງານ ໂດຍນຳໃຊ້ວັດຖຸ ແລະອຸປະກອນການຜະລິດຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະເອກະຊົນທີ່ຜະລິດອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຄ້າຊຸ ແລະເຄື່ອງຊ່ວຍຊຸເພື່ອຄົນພິການ ມີສິດກູ້ຢືມເງິນເພື່ອທຳການຜະລິດ ຈາກສະຖາບັນການເງິນຂອງລັດ ໃນອັດຕາດອກເບ້ຍສົ່ງເສີມ.

ເອກະສານ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງປະກອບ ແລະພາຫະນະທີ່ຈຳເປັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ນຳເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການພັດທະນາຄົນພິການ ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ, ອາກອນນຳເຂົ້າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5

ການສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍະກຳສຳລັບຄົນພິການ

ມາດຕາ 21 ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສຳລັບຄົນພິການ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສຳລັບຄົນພິການ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄົນພິການສາມາດຮຽນຮ່ວມ ຢູ່ໃນສະຖານການສຶກສາທຸກແຫ່ງຂອງລັດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ;
2. ສະຖານການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ຄົນພິການ ຄື:
 - ຫ້ອງຮຽນ ແລະສະຖານທີ່ຮຽນທີ່ເໝາະສົມ;
 - ຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບປະເພດຄວາມເປັນພິການ;
 - ວັດຖຸອຸປະກອນສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ;
 - ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ພາຍໃນສະຖານການສຶກສາ.
3. ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນ ແລະວິທີການຮຽນ-ການສອນ;
4. ສ້າງຄູສອນ ແລະຜູ້ດູແລນັກຮຽນພິການແຕ່ລະປະເພດ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 22 ການສຶກສາສະເພາະສໍາລັບຄົນພິການ

ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນສະເພາະ ສໍາລັບນັກຮຽນພິການຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮຽນຮ່ວມໄດ້ ເຊັ່ນ ຄົນພິການທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ທາງດ້ານການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ການປາກເວົ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນ, ພັດທະນາຫຼັກສູດ ແລະອຸປະກອນເຂົ້າໃນການສຶກສາສະເພາະສໍາລັບຄົນພິການ ໂດຍຜ່ານການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາຂອງຄົນພິການ

ນັກຮຽນພິການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼືຍົກເວັ້ນຄ່າທໍານຽມ ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການອໍານວຍຈາກສະຖານການສຶກສາຂອງລັດ ຕາມລະບຽບການ.

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຮຽນເກັ່ງຈະໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ.

ມາດຕາ 24 ກິລາ-ກາຍະກຳສໍາລັບຄົນພິການ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ຂອງຄົນພິການ ໂດຍການຈັດຕັ້ງ ຝຶກອົບຮົມ ຄູ່ຝຶກ, ນັກກິລາ, ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ສະຖານທີ່ແຂ່ງຂັນ ລວມທັງການສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ 6

ການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານຂອງຄົນພິການ

ມາດຕາ 25 ການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານຂອງຄົນພິການ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄົນພິການສາມາດເຂົ້າຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຢູ່ສະຖານທີ່ຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ບັນດາສູນພັດທະນາສີມືແຮງງານຂອງລັດ ແລະເອກະຊົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

2. ສະຖານຝຶກວິຊາຊີບ ແລະສູນພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດຂອງຄົນພິການ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານທີ່, ອຸປະກອນ, ຫຼັກສູດ, ວິທີການຮຽນ-ການສອນ;
3. ຄູ່ຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ຄົນພິການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 26 ການສະໜັບສະໜູນໃນການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍທຶນຮຽນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼືຍົກເວັ້ນຄ່າຝຶກ, ຫໍພັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ ໃນການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະພັດທະນາສີມືແຮງງານ.

ສະຖານທີ່ຝຶກວິຊາຊີບ ແລະສູນພັດທະນາສີມືແຮງງານ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແນະນຳ, ການເລືອກ ແລະປະກອບອາຊີບທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຄົນພິການ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ.

ໝວດທີ 7

ການປະກອບອາຊີບຂອງຄົນພິການ

ມາດຕາ 27 ການມີວຽກເຮັດງານທຳຂອງຄົນພິການ

ຄົນພິການ ມີສິດເຂົ້າເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດ ແລະເອກະຊົນ ຕາມຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ, ເງິນເດືອນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ, ຄ່າແໜ້ງ, ການຍົກລະດັບ ແລະອື່ນໆ ຢ່າງສະເໝີພາບກັບຄົນບໍ່ພິການ.

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງປະກອບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄົນພິການ ໃນການເຮັດວຽກຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສະຫງວນອາຊີບທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບຄົນພິການ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີວຽກເຮັດງານທຳ, ມີລາຍໄດ້ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງ.

ມາດຕາ 28 ການຮັບເອົາຄົນພິການເຂົ້າເຮັດວຽກ

ຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດ ແລະເອກະຊົນ ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດຮັບເອົາຄົນພິການເຂົ້າເຮັດວຽກ ຕາມຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານ ແລະຕຳແໜ່ງງານທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 29 ການສົ່ງເສີມທຸລະກິດຂອງຄົນພິການ

ຄົນພິການທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ ແລະກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼືການບໍລິການໃດໜຶ່ງ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃນການກູ້ຢືມເງິນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼືຍົກເວັ້ນອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ແນະນຳການຜະລິດ ແລະການຕະຫຼາດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ 8

ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະຖານທີ່ ແລະການຂົນສົ່ງສາທາລະນະ

ມາດຕາ 30 ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ຄົນພິການ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍຜ່ານສື່ສົ່ງພິມ, ສື່ອີເລັກໂທຣນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະການບໍລິການທາງດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 31 ການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕ້ອງສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄົນພິການ ເປັນຕົ້ນ: ທາງເນີນ, ຮາວຂັ້ນໄດ, ລົບ, ຫ້ອງນ້ຳ ແລະເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32 ການເຂົ້າເຖິງການຂົນສົ່ງສາທາລະນະ

ຄົນພິການຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ໃນການສັນຈອນໄປມາ ເປັນຕົ້ນ ການຈັດສັນບ່ອນນັ່ງສະເພາະ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼືຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໂດຍສານ ແລະຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມຄວາມສາມາດ ແລະເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ໝວດທີ 9

ການໃຫ້ສະຫວັດດີການສັງຄົມແກ່ຄົນພິການ

ມາດຕາ 33 ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະເບິ່ງແຍງຄົນພິການ

ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດູແລ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົນພິການ ໂດຍສະໜອງອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ຢາປິວພະຍາດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ.

ສໍາລັບຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ, ອະນາຖາ, ເຖົ້າແກ່ ແລະຄອບຄົວຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອຸດໜູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 34 ການອຸດໜູນລ້ຽງດູຄົນພິການ

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໃນການຈັດຕັ້ງລ້ຽງດູຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ, ອານາຖາ, ເຖົ້າແກ່ ແລະຄອບຄົວຄົນພິການທີ່ທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ດ້ວຍການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຈັດຫາຜູ້ດູແລ ການອຸດໜູນຜູ້ດູແລ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 10

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ

ການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ

ມາດຕາ 35 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດ

ດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄົ້ນພິການ ແລະຜູ້ອາຍຸສູງ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຄົນພິການ ແລະການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ແຕ່ສູນ ກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການ ສະເພາະ.

ມາດຕາ 36 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາວຽກງານປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງ ຄົນພິການ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກອບຄໍາເຫັນຕໍ່ສິນທິເສັ້ນຍາ ແລະສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບຄົນພິການ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາ ລະນາຮັບຮອງ ຫຼືຍົກເລີກ;
3. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ສິນທິເສັ້ນຍາ, ສັນຍາສາກົນ ອອກເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຄົນພິການ;
5. ສ້າງ, ບຳລຸງພະນັກງານວິຊາການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງ ຄົນພິການ;
6. ຊຸກຍູ້, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການ ປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ;
7. ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບຄົນພິການ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ, ມູນນິທິ ທີ່ກ່ຽວກັບຄົນພິການ;
9. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ບັນດາສະມາຄົມ, ມູນນິທິ ແລະອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ໃນການເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຄົນພິການ;
10. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ;
11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຄົນພິການ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
13. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 11

ກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ

ມາດຕາ 37 ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ

ກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນພິການ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

ແຫຼ່ງລາຍຮັບຂອງ ກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
3. ການຈັດຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 38 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການນຳໃຊ້ກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 12

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 39 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະສັງຄົມ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບ ນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະນະໂຍບາຍຕ່າງໆຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 40 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະສັງຄົມ ຫາກໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ, ປັບໃໝ ຫຼືລົງໂທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 13
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 41 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຮງງານ ແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄົ້ນພິການ ແລະພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 42 ວັນຄົນພິການແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ລັດຖະບານ ກຳນົດເອົາວັນທີ 27 ກັນຍາ ເປັນວັນຄົນພິການແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 43 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ